

Forsikrings Aktieselskabet

ALGEMT

HØVEDKONTOR: Frederiksberggade 27, Telf. 8518 (fri Notering)
 GENERALAGENTUR: Værnedamsvej 2, Telf. 1172
 AKKVISITIONSKONTOR: Linnesgade 24 Telf. 982
 Kombineret Syge og Tandplejeforsikring 7 Kr. Kvartalet.

Julie Laurberg & Gad

Kgl. Hoffotografer

Kongens Nytorv 13

gjort denne Forskel vil det være nødvendigt at gøre samme Forskel i denne Lov," og denne Udtalelse burde ikke have været det sidste Ord i Debatten om denne Sag.

Vi skal endnu blot bemærke, at naar Undervisningsministeren som Grund for, at det af Folketinget nedsatte Udvalg i 1916 ikke vilde give Kvinderne det sidste Løntillæg af 400 Kr., anfører Kvindernes større Sygelighed, da sammenblander han her Lønningerne ved Forskoleseminariet i Vejle (Lov af 22. April 1916, Afsnit J) hvor Forskellen mellem den mandlige og kvindelige Slutløn er 300 Kr. med Lønningerne ved Statens højere Almenskoler og Sorø Skole (Lov af 22. April 1916, Afsnit F) hvor Forskellen er 400 Kr. — Denne sidste Forskel har imidlertid han selv og ikke Folketings-Udvalget foreslaaet, og i Bemærkningerne til Forslaget gaves som Grund den større Udgift, som Familieforsørgelsen paalagde de mandlige Adjunkter.

Trier fremhævede Tilføjelsen „dog saaledes, at“, der plejer at betegne, at der gøres en Undtagelse fra de Bestemmelser, man henviser til. Var det Meningen, at Loven af 22. April 1916 skulde danne Rettessnoren, burde der have staaet: „saaledes at“.

Undervisningsministeren fandt mærkelig nok ikke Anledning til at besvare denne berettigede Indvending mod Lovens Affattelse, men nøjedes med at give Ejning Ret i, at der i Lov af 22. April 1916, hvortil § 3 i Forslaget henviste, udtrykkelig er givet Lønningsregler for Seminarielærere, som det vilde være urigtigt ikke at følge.

Vi kan ikke andet end udtrykke vor oprigtige Beklagelse af, at Landstingsmand Trier lod Undervisningsministeren her beholde det sidste Ord, thi hans Indvending mod Affattelsen af § 3 ramte netop Sagens Kærne. Lov af 22. April 1916 Afsnit I., som § 3 henviser til som Forudsætning for Lønningsreglerne for Statsseminarier for Kvinder, indeholder nemlig ikke et Ord om, at mandlige og kvindelige Forstandere og Lærere ved Statsseminarier skal lønnes forskellig; den nævner i det hele taget kun Forstandere og Lærere og vil uden fjerneste Lønforskkel kunne overføres paa Forstanderinder og Lærerinder. Naar der imidlertid i § 3 har indsneget sig et „dog saaledes“, kan dette kun — som ogsaa af Trier paastaaet — betyde, at man ønsker at gøre den Undtagelse fra Loven om Statsseminarier, at den kvindelige Forstanders og Lærers Slutløn sættes 300 Kr. lavere end den mandlige Forstanders og Lærers. Men hermed bortfalder ogsaa Paastanden om, at der i Afsnit I. af Loven af 22. April 1916 som § 3 henviser til, er skabt et Præcedens for Lønningsreglerne for de kvindelige Statsseminarier, som man ikke tør gaa udenom.

Imidlertid nærer vi slet ingen Tvivl

om, at Viljen til paany at rejse et Skel, om aldrig saa lille, mellem Mænds og Kvinders Løn, har været god nok ogsaa her, men enten har man ved Lovens Affattelse, idt man henviste til Afsnit I.: Statsseminarierne, haft Afsnit J.: Statens Forskoleseminarium ved Vejle med den i nærværende Forslag optagne forskellige Lønningsmaade for Øje, eller ogsaa har man med beraad Hu ved Tilføjelsen „dog saaledes, at“ tilført Lønningsloven for de mandlige Statsseminarier den Indskrænkning for Kvindernes Vedkommende, som har sit Forbillede i Lønningerne ved Vejle Forskoleseminarium. Men hvorledes dette nu end forholder sig, har Undervisningsministeren været ganske paa Vildspor, da han udtalte: „Men naar der er en Lønningslov for Seminarierne, hvor der udtrykkelig er

Dansk Kvindesamfunds Interpellationer ved Vælgermøderne forud for Rigsdagsvalgene 1918.

Vælgermøderne er allerede i Gang rundt om i Landet, og hvor Dansk Kvindesamfund har Kredse eller i det mindste direkte Medlemmer, bør vore Interpellationer lyde og vise Vælgerfolket, hvor Dansk Kvindesamfunds Vej gaar paa denne Side den politiske Valgrets Tærskel. Vore Interpellationer omfatter baade Kvindens Stilling i Familielivet, i Erhvervslivet og i det sociale Liv. De omfatter ogsaa Børnenes Krav, et Spørgsmaal, som er uadskilligt fra al Kvindesag. Men Tiden er knap, og Haanden paa vor Forside kan ikke naa i den nye Lovbog at skrive alt, hvad Kvinder bør kræve, før Valgets Time allerede er slaaet. Derfor vil vi til Underretning for de Læsere, som ikke har haft Lejlighed til selv at gøre sig bekendt med vore Interpellationer, inde i Bladet aftrykke de

Krav, som ikke fik Plads blandt dem, som Haanden skrev.

Interpellation Nr. 5.

Paa Dansk Kvindesamfunds Vegne tillader jeg mig at forespørge, om Kandidaterne vil arbejde for, at en dansk Kvinde kan beholde sin Indfødsret, selv om hun ægter en Mand, som ikke har Indfødsret?

Lov om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret.

§ 3. Den fremmede Kvinde, som gifter sig med en Mand, der har dansk Indfødsret, erhverver ved Ægteskab en saadan Ret.

§ 6. Dansk Indfødsret tabes endvidere af den Kvinde, som gifter sig med en Mand, som ikke har Indfødsret.